

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

18 oktober 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Jos Bex tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Memorial Van Damme

Vraag om uitleg van mevrouw Margriet Hermans tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de inplanting van motorcrossterreinen in Vlaanderen

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het tekort aan legale motorcrosscircuits

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de zonering van milieubelastende sportinfrastructuur in Vlaanderen

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het Contract Jeugdsport 2001

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 18 oktober 2001

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 12.08 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jos Bex tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Memorial Van Damme

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bex tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de Memorial Van Damme.

De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, naar aanleiding van de Memorial Van Damme werd een brochure verspreid. Deze brochure werd door de eerste minister en de minister-president gebruikt om België en Vlaanderen te promoten.

De Nederlandse vertaling van die brochure is echter schabouwelijk. Kan de Vlaamse minister van Sport er niet voor zorgen dat zoiets in het vervolg uitgesloten is ? Zou Vlaanderen niet kunnen deelnemen aan de organisatie van de Memorial ? Tenslotte was Ivo Van Damme een belangrijk Vlaams atleet.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer Bex, de brochure 'Cultureel programma. Een selectie in het kader van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie' is een uitgave van de federale overheid in samenwerking met de regeringen van de Vlaamse, Franse en Duitse Gemeenschap.

Elke gemeenschap kon autonoom beslissen welke evenementen ze in deze brochure liet opnemen. De Vlaamse Gemeenschap had dus geen zegen-

schap over de keuze van de andere gemeenschappen. We hadden ook niet de bevoegdheid om de afgewerkte brochure te controleren. Onze eigen teksten behoorden tot onze verantwoordelijkheid, maar daar bleef het dan ook bij. Dat neemt niet weg dat ook ik me heb geërgerd toen ik de brochure in kwestie las.

De Vlaamse Gemeenschap selecteerde een twintigtal evenementen uit het aanbod van de erkende en gesubsidieerde gezelschappen, rekening houdend met een evenwichtige spreiding over de vijf provincies, de culturele sectoren en de tijd. De Franse Gemeenschap heeft autonoom haar evenementen uitgekozen. Tot onze verwondering merkten we bij het nazien van de drukproeven dat ze de Memorial Van Damme tot haar cultuurgebied rekent. De Vlaamse Gemeenschap heeft niet het recht de Memorial voor zich op te eisen. Anderen hebben daar blijkbaar minder scrupules over.

De Memorial is ontstaan als herdenking aan een groot Vlaams atleet. Het initiatief werd oorspronkelijk genomen door een lid van de Franstalige atletiekfederatie. Er werd een VZW opgericht die samengesteld was en is uit leden van verschillende taalgebieden. De Memorial wordt nog steeds door een autonome VZW georganiseerd. De door de Vlaamse overheid erkende en gesubsidieerde Atletiekliga heeft geen enkele band met dit belangrijke internationale atletiekevenement.

De organiserende VZW heeft ervoor gekozen de Memorial een duidelijk herkenbaar Belgisch profiel te geven, wat dat dan ook mag inhouden. De laatste Memorial vond plaats in het Boudewijnstadion, in aanwezigheid van koning Albert. Het is een illusie hier een Vlaams evenement van te willen maken. De Vlaamse Gemeenschap heeft geen enkele grond om te beweren dat de Memorial een Vlaams karakter heeft. Hetzelfde geldt natuurlijk voor de Franse Gemeenschap. Ik heb overigens geprotesteerd tegen die toe-eigening.

Anciaux

We hebben ook geklaagd over het schabouwelijke Nederlands in de brochure. Helaas sta ik machteloos. We zullen er voortaan op toezien dat er duidelijke afspraken worden gemaakt, en dat de gemeenschappen hun goedkeuring moeten geven voor de hele brochure. In het vervolg zullen we ook een eigen brochure maken.

De heer Jos Bex : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Los van dit concrete geval lijkt het mij aangewezen dat eender welke publicatie die geheel of gedeeltelijk is bedoeld als promotie voor Vlaanderen, correct Nederlands bevat.

Wat de Memorial zelf betreft, heb ik er geen enkel bezwaar tegen dat wie dan ook deze atleet herdenkt. Dat neemt niet weg dat Vlaanderen meer betrokken moet zijn bij de herdenking van Ivo Van Damme. Als die betrokkenheid onmogelijk is bij de organisatie van de Memorial, dan zijn er wellicht andere evenementen waarin de Vlaamse Gemeenschap een rol kan spelen. Er bestaan plannen om een halve marathon te organiseren ter herdenking van Ivo Van Damme. Misschien komt dit initiatief in aanmerking voor subsidiëring.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Margriet Hermans tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de inplanting van motorcrossterreinen in Vlaanderen

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het tekort aan legale motorcrosscircuit

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de zonering van milieubelastende sportinfrastructuur in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van mevrouw Hermans tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de inplanting van motorcrossterreinen in Vlaanderen, van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux over het tekort aan legale motorcrosscircuit, en van de heer Van Nieuwkerke tot de heer Anciaux over de zonering van milieubelastende sportinfrastructuur in Vlaanderen.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in elke commissie zijn er onderwerpen die met de regelmaat van de klok de kop opsteken. Daarvoor bestaan twee redenen : ten eerste gaat het om problemen, en ten

Van Hecke

tweede zijn die nog niet opgelost. De materie van de motorcrosscircuits is er een van. Meestal wordt de problematiek door het veld zelf opnieuw onder de aandacht gebracht via briefschrijfacties. Wellicht is dat de reden waarom diverse fracties dit probleem opnieuw aankaarten. Ik verwijs naar de vraag van mevrouw Hermans, die een goed overzicht geeft van alle momenten waarop dit probleem door de huidige beleidsverantwoordelijken werd aangekaart. Zo waren er de beleidsnota en de beleidsbrief inzake sport en de initiatieven inzake een interdepartementale werkgroep en een studie die de aanzet tot een oplossing moesten geven. Uiteindelijk heeft uw voorganger aangekondigd dat er eind 2001 een definitieve beslissing zou worden genomen. Dat duurt niet lang meer.

Uit de briefwisseling kunnen we opmaken dat de studie beëindigd is en dat er resultaten zijn. Wat zijn de conclusies van de werkgroep? Zijn de werkzaamheden van de interdepartementale werkgroep afgerond, en zo ja, zijn er concrete aanbevelingen? Indien dat het geval is, welk gevolg wordt gegeven aan deze aanbevelingen? Ik vraag dus naar de stand van zaken met betrekking tot wat werd aangekondigd voorafgaand aan de beleidsbeslissing. In welke mate is dit alles afgerond? Kan er op korte termijn een oplossing in het vooruitzicht worden gesteld?

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, in de beleidsnota Sport 2000-2004 wordt er aandacht besteed aan de combinatie natuur en sport. De nota stelt dat voor milieubelastende of geluidshinderende sporten – dan gaat het niet alleen over motorcross, maar ook bijvoorbeeld over carting en kleiduifschieten – het best specifieke oplossingen worden gezocht inzake ruimtelijke ordening en milieu. ‘Het is aangewezen op de verschillende gewestplannen speciale zones voor deze sporten af te bakenen. Een structureel overleg zal georganiseerd worden met de bevoegde administraties voor ruimtelijke ordening en milieu om tot een gecoördineerd beleid te komen, met wederzijds respect voor elkaars belangen en doelstellingen.’

Een tweede belangrijke intentie vond men in de Beleidsbrief Sport: ‘In uitvoering van de kritische succesfactor 2 van de beleidsnota Sport werd een overleg opgezet met de afdelingen Ruimtelijke Ordening, Milieu, Natuur, Bos en Groen, het Bloso en

de betrokken sportactoren om te komen tot een algemeen inplantingsplan voor milieubelastende sportinfrastructuren. In een eerste fase werd opdracht gegeven om een werkgroep Gemotoriseerde Sporten Vlaanderen te installeren teneinde enerzijds de problematiek van deze sector te onderzoeken en anderzijds structurele oplossingen voor te stellen met betrekking tot de inplanting van motorcrosssterreinen. In deze werkgroep zeten vertegenwoordigers van de kabinetten Sport, Milieu en Ruimtelijke Ordening, de VVP, de MINA-raad, het Forum Gemotoriseerde Sporten, de afdelingen Natuur en Ruimtelijke Planning en Bloso. Tevens werd aan de Vlaamse provinciebesturen de opdracht gegeven om provinciale werkgroepen te installeren met een gelijkaardige samenstelling, teneinde een gedetailleerde inventarisatie op te maken van alle gebruikte lokaties.’ Men wil dus komen tot zoneringen per provincie, en dus ook tot de nodige uitvoeringsbesluiten.

De studie is nu afgerond. De werkgroepen hebben u hun conclusies voorgelegd. Mogen we de politieke beslissing hierover nog dit jaar verwachten? Uit het behoefteonderzoek van de gemotoriseerde sporten blijkt dat de noden niet in elke provincie dezelfde zijn. Zo telt de provincie Antwerpen de meeste motorcrossbeoefenaars, gevolgd door Oost-Vlaanderen. Heel wat wedstrijden vinden plaats op Antwerpse bodem. 63 percent van alle wedstrijden van de Vlaamse Liefhebbers Motorcrossbond, bijvoorbeeld, grijpen daar plaats. In welke mate kan het resultaat van de inventarisatie en de ‘basiskaart zoekgebieden’ rekening houden met de gedifferentieerde behoeften per provincie?

In een eerste fase werd gewerkt inzake gemotoriseerde sporten. Het is een goede zaak voor de motorsport dat dit interdepartementale initiatief een structurele en blijvende oplossing zal bieden voor haar problemen. Het was echter de bedoeling te komen tot een globaal inplantingsplan voor alle milieubelastende sportinfrastructuren. Daarom de bewoording van mijn vraag. Locaties zouden zodanig moeten worden geselecteerd en uitgebouwd dat ook andere luidruchtige sporten er terecht kunnen. Vlaanderen is niet groot qua oppervlakte. Als we alle milieubelastende sporten kunnen concentreren, zou dit een goede zaak zijn. In welke mate is bij de inventarisatie en bij het opstellen van de basiskaart van de zoekgebieden rekening gehouden met andere milieubelastende sporten, zoals bijvoorbeeld het kleiduifschieten? Nu gebeurt dit immers ook in weidegebieden. Als ik door de kustpolders rijd, dan hoor ik dat die sport luidruchtig wordt beoefend en zie ik de vogels wegvliegen. Zijn voor die andere sporten de behoeften al in

Van Nieuwkerke

kaart gebracht ? Heeft men met die andere actoren reeds rond de tafel gezeten ? De motorsportbond heeft inderdaad zijn lobbywerk gedaan, vandaar deze vragen. Maar is dat ook het geval voor de kleinere sporten ? Zo neen, hoe denkt de minister dan bij de selectie van terreinen rekening te houden met die andere sporten ? Zal het degelijke werk van de werkgroep worden uitgebreid naar alle andere milieubelastende sporten, en wat is het tijdschema terzake ?

De voorzitter : De heer Geraerts heeft het woord.

De heer Jean Geraerts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil me aansluiten bij die vraag. Als Zuid-Limburger word ik immers ook geconfronteerd met dit probleem. Er is sprake van tegengestelde belangen. Enerzijds is het heuvelachtige landschap van Limburg zeer geliefd bij de motorcrossliefhebber. Anderzijds bevat onze regio heel veel natuur- en landbouwgebieden. Voor de motorcrossers is het zeer moeilijk om daar nog gebieden te vinden. Onlangs was er nog een probleem met de Horensberg. Daar zijn drie motorcrosscircuits toegelaten. Onlangs heeft men een vierde toegelaten, zonder vergunning, wat heeft gezorgd voor heel wat problemen. Ik wil dus aan de minister vragen dat hij zeer snel zou ingrijpen en mogelijkheden zou bieden. Ik sluit me aan bij de heer Van Nieuwkerke wanneer hij het heeft over de milieubelastende sporten en het concentreren ervan. Zo beslaan de opspuitingsgebieden van het Albertkanaal, in de gebieden Zutendaal, Munsterbilzen en Bilzen, een grote oppervlakte, terwijl ze op het vlak van milieu weinig inhoud hebben. Men zou de milieubelastende sporten daar kunnen concentreren. Heeft de minister daar al aan gedacht ?

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening, dat toch een belangrijk element is, heb ik een aantal vragen en opmerkingen. Men gaat uit van een sectorale behoeftestudie. Op zich is dat goed. Maar het is wel belangrijk om na te denken over de kwantiteit, over hoeveel men nodig heeft. Natuurlijk, indien er wordt ingegaan op alle sectorale behoeftes, dan is er een oppervlakte van driemaal Vlaanderen nodig. Naast het inschatten van de behoeften is het nodig het principe van het zuinig ruimtegebruik te hanteren. Waarschijnlijk zal dat betekenen dat niet aan alle behoeften kan worden voldaan. Dat blijft de boodschap vanuit het oogpunt van ruimtelijke ordening. We moeten nagaan aan welk deel van de behoeften

wel kan worden voldaan en aan welk deel niet. Dat is het kwantitatieve gegeven.

Wat betreft het kwalitatieve gegeven ben ik inderdaad blij dat men de verschillende sectoren naast elkaar heeft geplaatst, en vooral dat men de groene sectoren daarbij heeft geplaatst. Toch zou het interessant zijn om de denkoefening te maken waar welk soort sport bij hoort. De impact van een sport is immers zeer verschillend naargelang het soort sport.

Het is dus niet voldoende om alleen na te gaan welke milieubelastende sporten bij elkaar kunnen worden geconcentreerd. Daarnaast moet men ook nagaan in hoeverre men milieubelastende en hinderlijke sporten eventueel kan associëren met andere milieubelastende en hinderlijke activiteiten. Ook vanuit dat oogpunt moeten we de denkoefening starten.

Dan heb ik nog een derde en laatste punt. Als we zuiniger met ruimte willen omgaan, zullen we ze ook voor veel meer verschillende dingen tegelijk moeten gaan gebruiken. In dat geval zullen we het principe van het meervoudig ruimtegebruik ook daarin moeten gaan toepassen. Ook daar kunnen we creatief te werk gaan door na te gaan in hoeverre we met voorbestemmingen kunnen werken.

Ik leg dit even uit. Er is een bestemming op een gewestplan. Vooraleer die bestemming effectief wordt, kan daar ook een voorbestemming aan worden gegeven. We zouden kunnen nagaan of ook in dat verband een mogelijkheid zit voor die hinderlijke en milieubelastende sporten. Ik denk bijvoorbeeld aan de grote oppervlaktes die nog vrij zijn op sommige industrieterreinen. Daar zou men perfect een voorbestemming kunnen geven aan gemotoriseerde sporten.

Ik wil dus gewoon maar het volgende aangeven. Als we creatief met ruimte omgaan, kunnen we zeker en vast via het principe van het zuinig ruimtegebruik voldoen aan een deel van de behoeften van de gemotoriseerde sport.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er is hier al meermaals gewezen op het belang van de motorsport. Die sport is voor een groot deel in de provincie Antwerpen geconcentreerd. Daar zijn dan ook de grootste problemen.

De Cock

Uit contacten met provinciale werkgroepen heb ik wel vernomen dat de hele zaak zijn ontknoping naderd. Het behoefteonderzoek, het afwegingskader en de inventarisatie zijn immers afgerond. Nu wordt nog gewacht op het voorstel dat aan de bevoegde minister of aan de regering zal worden voorgelegd.

In dit verband wil ik signaleren dat het provinciaal ruimtelijk structuurplan van de provincie Antwerpen reeds is goedgekeurd. Een aantal van de bindende bepalingen handelen over die materie. Op provinciaal niveau vraagt men zich ook af hoe de taakverdeling zal zijn. Met andere woorden, wie zal wat afbakenen? Die vraag is cruciaal om tot een goede ruimtelijke situatie te komen.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de minister, ook ik kijk met belangstelling uit naar het antwoord dat u zult geven. Vanuit de overheid is er enkele jaren geleden immers een goed initiatief gekomen. De gemotoriseerde sporten zijn nu eenmaal een realiteit in Vlaanderen. Ik ben de laatste om ervoor te pleiten dat er een minder stringente regelgeving zou moeten zijn. De realiteit is echter wat ze is. Er is hier in dit verband al verwezen naar de situatie in de provincie Antwerpen.

We moeten een onderscheid maken tussen de permanente circuits en de eenmalige circuits. Tenzij ik me vergis, is het zo dat we in Vlaanderen over twee permanente circuits beschikken. We zijn in dat opzicht deels het slachtoffer van de ruimtelijke wanorde die er in het verleden in ons land is geweest. In Nederland zijn er bijna honderd permanente circuits. Daar beschikken ze over voldoende mogelijkheden, net omdat ze daar al decennialang op een betere manier met ruimtelijke ordening omgaan.

De realiteit van het motorcross in Vlaanderen kunnen we niet ontkennen. Sommige van onze wereldkampioenen zeggen zonder schroom dat ze altijd hebben moeten wildcrossen omdat ze anders nooit wereldkampioen hadden kunnen worden. We moeten dus echt naar oplossingen zoeken. Het bannen van het motorcross door het sluiten van circuits is echter geen goede oplossing.

Ik stel ook met tevredenheid vast dat er binnen de wereld van de gemotoriseerde sporten een enorme bereidheid is om zich te houden aan de regelgeving en om samen met de andere betrokkenen te zoe-

ken naar oplossingen. Mijnheer de minister, het klopt uiteraard dat er niet in elk dorp of in elk groter geheel een circuit kan zijn. Er zijn echter wel degelijk noden. In dat verband is hier al de mogelijke oplossing van industrieterreinen naar voren gebracht.

De werkgroepen hebben een inventaris gemaakt van de circuits die door de jaren heen werden gebruikt maar door allerlei omstandigheden werden gesloten of niet langer een vergunning kregen. Mijns inziens kan men op een correcte manier tot oplossingen komen, waarbij ook het wildcrossen kan worden tegengegaan. Uit mijn ervaring als burgemeester en hoofd van de politie weet ik immers dat dit laatste een zeer moeilijk probleem is.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het feit dat zoveel mensen hier het woord voeren, geeft duidelijk aan dat het gaat om een probleem dat door iedereen erkend wordt. Iedereen die parlementair actief is, zal wel al met deze problemen geconfronteerd zijn.

Ons land heeft uiteraard een zekere renomme op het gebied van motorcross en gemotoriseerde sporten. Als we ergens in uitblinken – naast het judo –, dan is het precies in de sector van de gemotoriseerde sporten, waaronder het motorcross. Als er een wereldtop is, is er ook een subtop en is er ook een brede basis.

Daarom is het belangrijk dat we de huidige impasse doorbreken. Op dit moment bevinden we ons immers in een echte patstelling. Historisch gezien komen we van een situatie waarin alles moest kunnen en alles moest mogen. Vandaag zitten we echter in een situatie dat alles muurvast zit. Het is belangrijk dat we de gulden middenweg vinden, waarbij er respect is voor de natuur en het milieu, maar waarbij er ook respect is voor de traditie van de gemotoriseerde sporten.

Er zijn hier in dit verband al een aantal voorstellen gedaan, die inderdaad ook in nota's terug te vinden zijn. Er is het groeperen van geluidshinderende activiteiten op een bepaald terrein : provinciaal of op een grotere of eventueel een kleinere schaal. Op die manier krijgen die terreinen een soort multifunctionele bestemming binnen die sector. Daarnaast zijn er de mogelijkheden inzake de beperkingen qua tijd. Het mag dus niet zomaar op alle tijdstippen en in alle seizoenen kunnen.

Keulen

Ik ga ervan uit dat iedereen zich daarin kan vinden en dat er dan ook snel een brede consensus over kan ontstaan. Het is gewoon kwestie van de knopen door te hakken. Het vergunningenbeleid is een complexe materie. Dat heeft deels te maken met het feit dat er een breed draagvlak is om natuur en milieu te beschermen. Dat is inderdaad in het belang van ons allemaal. Dit mag echter geen muur zijn waarachter men zich permanent verschuilt om het doorhakken van de knopen gewoon uit te stellen. Op die manier stuurt men de mensen altijd wandelen, waardoor men zelfs een stuk illegaliteit uitlokt. Het is natuurlijk ook gewoon oneerlijk als men er niet in slaagt om binnen een aanvaardbaar tijdsbestek tot concrete beslissingen te komen.

Mijnheer de minister, zet uzelf aan de kop van het peloton. Probeer het gezond verstand ingang te doen vinden, om op die manier tot degelijke oplossingen te komen. De gemotoriseerde sporten moeten toekomstperspectieven krijgen. Tegelijk mag men uiteraard het respect voor het milieu en de natuur niet uit het oog verliezen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal proberen een antwoord te geven op de concrete vragen over de bevindingen van de werkgroep inzake de analyse en het behoefteonderzoek. Vooreerst werd aan een studie bureau de opdracht gegeven een behoefteonderzoek uit te voeren. De conclusies en de aanbevelingen van het behoefteonderzoek inzake de gemotoriseerde sporten in Vlaanderen zijn intussen gekend.

Wat de te verwachten behoefte aan permanente motorcrosscircuits voor de komende tien jaar betreft, worden in het rapport aanbevelingen gedaan op basis van drie scenario's, met name een minimalistisch, een maximalistisch en een realistisch scenario. Deze scenario's komen overeen met respectievelijk een daling, een stijging en een stagnatie van de participatie van de bevolking aan deze sporten. Een andere parameter die in rekening wordt gebracht, is de mate van exploitatie van de betrokken terreinen.

Intussen heeft de Interdepartementale Werkgroep Gemotoriseerde Sporten in Vlaanderen een voorstel van afwegingskader gedefinieerd en gebundeld in een zogenaamde zoekzonekaart voor potentiële terreinen voor gemotoriseerde sporten. Dat gebeurde in nauwe samenwerking met, en met de technische ondersteuning van het Geografisch Informatiesysteem Vlaanderen, het GIS. Dit afwe-

gingskader resulteerde in GIS-kaarten van heel Vlaanderen, waarin op digitale wijze enerzijds negatieve selectiecriteria en anderzijds positieve zoekzones in verband met de inplanting van motorcrosscircuits zijn geïntegreerd.

De negatieve selectiecriteria voor inplanting zijn de Vlare II-reglementering over de omlopen voor motorvoertuigen, de minimumafstand van 500 meter tot woongebieden met een landelijk karakter, de beschermde landschappen, de uitbreidingsperimeters van Vlaamse natuurreservaten en erkende natuurreservaten, de stiltegebieden, de erfgoedlandschappen, de Natura 2000-gebieden of habitat- en vogelrichtlijngebieden, en de watergebieden van internationale betekenis vervat in de conventie van Ramsar. Dit betekent dat in zulke gebieden, ongeacht het ruimtelijk aspect, geen geluidshinderende gemotoriseerde sporten beoefend kunnen worden.

De positieve zoekzones situeren zich in gebieden die nu reeds een grote verstoring kennen. Dat zijn in grote lijnen de omgeving van autosnelwegen, van lucht- en zeehavens, enzovoort. Vooral in deze gebieden zal bij voorkeur gezocht moeten worden naar potentiële locaties, omdat hier de bijkomende geluidsoverlast en milieuhinder voor de omgeving het minst is.

De GIS-kaarten zullen ter beschikking worden gesteld van de lokale besturen en de motorsportbonden, zodat ze op snelle, eenvoudige en accurate wijze te weten kunnen komen of een bepaalde locatie in aanmerking komt voor geluidshinderende sporten. Ze kunnen ook dienen als zoekkaarten om locaties op te zoeken voor niet-permanente, dus eenmalige motorcrosscircuits.

Ten slotte hebben ook de provinciebesturen hun werkzaamheden beëindigd. Ze hebben een zeer gedetailleerde inventaris opgemaakt van alle motorcircuits in hun provincie. Ook deze informatie werd ingevoerd in de GIS-kaarten.

De voorbereidende werkzaamheden zijn volledig klaar. Het is de bedoeling dat de drie betrokken ministers van Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en Sport in een gezamenlijk overleg voorstellen van beleidsbeslissingen formuleren over het aantal en de spreiding van de noodzakelijke permanente circuits in Vlaanderen. Dat voorstel zal vervolgens voor november 2001 worden voorgelegd aan de voltallige Vlaamse regering.

Deze beleidskeuze zal moeten gefundeerd zijn op het vlak van al de genoemde elementen : de scenario's van het behoefteonderzoek, de provinciale in-

Anciaux

ventarisatie en het afwegingskader. De aanvaardbaarheid van de maatschappelijke impact moet eruit kunnen worden opgemaakt. De vertegenwoordigers van de motorcrossbonden en de milieuverenigingen hebben binnen de Werkgroep Gemotoriseerde Sporten in Vlaanderen reeds een advies geformuleerd.

Eens de Vlaamse regering een principiële beslissing heeft genomen over het aantal en de spreiding van de permanente circuits, wat we zoals gezegd nog in november wensen te doen, zal er een overleg beginnen met de provinciebesturen om locaties voor permanente omlopen met een multifunctioneel karakter voor te stellen. Alle sprekers hebben er immers op gewezen dat ze ook multifunctioneel moeten zijn. Ze zullen dan een specifieke bestemming krijgen in provinciale en gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, zodat de aanleg van een permanent circuit voor luidruchtige sporten uit het oogpunt van ruimtelijke ordening kan worden toegestaan.

Vermits in de politieke beslissing over het aantal terreinen ook een spreiding per provincie zal worden opgenomen, is een differentiatie volgens de behoeften per provincie mogelijk. De resultaten van het behoefteonderzoek vormen een van de elementen om tot deze beslissing te komen. Er werd niet op directe wijze rekening gehouden met andere milieubelastende sporten. Indirect werd daar echter wel rekening mee gehouden. Zo gelden de positieve en negatieve criteria die in de zoekzonekaarten vervat zijn, ook in grote mate voor de andere milieubelastende sporten. Het werk hoeft dus niet opnieuw gedaan te worden. Daarnaast zal de multifunctionaliteit een belangrijk criterium zijn bij de selectie van terreinen, zodat we tegelijkertijd een deel van die problematiek kunnen oplossen. De behoeften van die andere sporten zijn evenwel nog niet in kaart gebracht.

Het feit dat de multifunctionaliteit van de terreinen een belangrijk criterium zal zijn, is een voorafname op de discussie over hoe bij de selectie van de terreinen rekening kan worden gehouden met die andere sporten. Daarnaast is ook vooropgesteld dat de terreinen voldoende groot moeten zijn, met name ongeveer 10 hectare, zodat er ook andere sporten aan bod kunnen komen. Uit de bevraging die in het behoefteonderzoek bij de motorcrossers werd uitgevoerd, blijkt dat ze heel open staan voor een bundeling van sporten op de terreinen. Bijvoorbeeld het kleiduifschieten komt daar-

voor in aanmerking, al zou ik nu niet de twee tegelijk laten uitoefenen. (*Gelach*)

Op termijn zal het terrein van de werkgroep worden uitgebreid tot andere sporten. Er wordt echter bewust in eerste instantie gewerkt aan het probleem van de motorsporten. Als we nu alles samen behandelen, zou het wel eens te lang kunnen duren. Er is nog geen timing voor een uitbreiding van de werkgroep. Het zal al een hele stap voorwaarts zijn als we in november een principiële beslissing hebben. Die stap zal ook voor de andere sporten nuttig zijn.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik dank de minister voor zijn antwoord.

Ik begrijp dat ik, op basis van de regels van de openbaarheid van bestuur, de studie nog niet kan opvragen, omdat dit pas kan nadat de beslissing is genomen. Is het evenwel mogelijk wel al inzage te krijgen in de studie ?

Minister Bert Anciaux : Dat is geen probleem.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Op die manier kunnen we immers een aantal elementen bekijken die mee zijn opgenomen in de beoordeling en de aanbevelingen.

De voorzitter : Ik stel voor een exemplaar bij de commissiesecretaris te laten bezorgen, waarin de leden dan inzage krijgen.

Minister Bert Anciaux : Ik kan het document nog niet verspreiden, maar alleen ter inzage leggen. Mag ik ook vragen dit met de nodige discretie te behandelen.

De voorzitter : Er zullen omtrent de inzage afspraken worden gemaakt met het kabinet.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Ook ik dank de minister voor zijn uitgebreid en gedetailleerd antwoord. Mijns inziens heeft de werkgroep inderdaad zinvol werk verricht. De minister lijkt ook te beseffen dat, eenmaal de motorsportproblematiek is opgelost en gesitueerd, de werkgroep nadien de opdracht moet krijgen om ook met de andere sporttakken om de tafel te gaan zitten. In dit verband koester ik een beetje vrees.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik sluit me aan bij die vrees, want hierin schuilt een reëel gevaar. Als er één sport wordt uitgelicht, en vermits de ruimte voor sport en recreatie afgebakend en dus beperkt is omwille van de ruimtebalans, dan kan de ruimte die wordt gereserveerd voor de motorsport, niet meer worden benut voor andere sporten. Het afwegingskader is één zaak, maar het blijft de oefening uit te maken in hoeverre binnen de beschikbare 'doos', op de ruimte die dan misschien multifunctioneel gebruikt wordt, de sporten ook combineerbaar zijn. Met de ene sport zal een combinatie mogelijk zijn, met andere niet. Daarin zit het gevaar : als er stukjes voor bepaalde sporten worden voorbehouden, dan zal er voor andere sporten minder ruimte beschikbaar zijn.

De heer Marino Keulen : Er kan bijkomende ruimte worden gevraagd.

Minister Bert Anciaux : Ik begrijp u perfect, maar op een zeker ogenblik, moeten we voor een specifiek probleem ook met oplossingen komen. Als we alles tegelijkertijd willen doen, dan komen we er de eerste jaren niet. Ik wijs er nog op dat juist die multifunctionaliteit een essentieel onderdeel zal uitmaken van de toewijzing en de beslissing. Het klopt evenwel dat deze oefening niet betekent dat we dit voor elke sportvorm zullen kunnen doen.

Mevrouw Isabel Vertriest : Daarvan ben ik nu net een beetje bang. De golfsport kampt met een gelijkaardig probleem. Al die 'voorinnames' gebeuren nu wel voor sectoren die goed georganiseerd zijn, maar er is ook ruimte nodig voor vormen van recreatie die niet zo goed georganiseerd zijn, zoals die voor jongeren. Daarvoor kan dit niet zo formeel gebeuren en zij zullen dan ook de dupe zijn van al die 'voorinnames'.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Ik dank de minister voor het antwoord en wij wachten dus af tot november. Ik steun tevens de idee dat we de ruimte nu moeten opdelen en nu voor de motorsport iets moeten regelen, en de rest moeten invullen naargelang dat mogelijk is. De nood is daar zeker het hoogst. Het geeft dan ook enorme problemen voor de gemeentebesturen, die telkens weer moeilijkheden onderkennen als ze iets georganiseerd willen krijgen. Voor het nakende seizoen was het dus nodig om dit te doen.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de minister, het verheugt me in de eerste plaats dat dit op korte termijn zal gebeuren. Dat is een belangrijk en posi-

tief signaal ten aanzien van de sportsector en -discipline en het zal de mensen aangenaam verrassen.

Ten tweede wordt opnieuw de nadruk gelegd op het multifunctioneel aanwenden van de betrokken terreinen. Bovendien is ook de eventuele tijdsgebondenheid opgenomen.

Ten derde klopt het dat we de vis zouden verdrinken als we alles terzelfder tijd proberen te doen. Zo zou er uiteindelijk misschien niets gebeuren, en wellicht is dat ook de reden waarom het zo lang heeft geduurd voordat er terzake tot besluitvorming is overgegaan. Aanvankelijk probeerde men alles samen te gieten en dat is té complex en té verscheiden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het Contract Jeugdsport 2001

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het Contract Jeugdsport 2001

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, in het decreet over de sportbeoefening was ook opgenomen dat er middelen zouden worden toegekend aan de jeugdsport en dat deze elk jaar een bepaalde bestemming zouden krijgen. Uw voorganger vatte de idee op de vooropgestelde 100 miljoen frank te besteden aan projecten die beantwoordden aan twee bezorgdheden, die we kunnen delen. Het eerste betrof de verhoging van de sportparticipatie bij niet-sportende jongeren en ervoor zorgen dat de sportende jongeren, sportactief blijven. Die zorg moet met het oog op het Strategisch Plan Sport eenieder die met sport gaan is, meedragen : zo veel jongeren haken immers af en doen na verloop van tijd helemaal niet meer aan sport.

Van Hecke

Een tweede bekommernis is om wie met jeugdsport bezig is, gezamenlijk initiatieven te laten nemen binnen de lokale entiteiten : de gemeentelijke sportdienst, de sportclubs en hun jeugdwerking en – niet te vergeten – de inspanningen die via de schoolsport in heel veel scholen worden geleverd. Niets dan lof dus voor dit initiatief. Als we dan de brief lezen die aan de gemeentebesturen is gestuurd op 18 december, is het hallucinant te ontdekken wat er met het saldo van de middelen zou gebeuren op het ogenblik dat alle projecten zijn goedgekeurd en alle contracten gesloten.

Het verhaal is namelijk iets anders gelopen dan voorzien : gelukkig waren er vrij veel aanvragen, maar jammer genoeg voldoen de middelen niet aan de vraag. Er participeren 225 van de 308 gemeenten, wat uiteraard een applaus verdient. Na alle aanvragen en goedkeuringen van projecten hebben de gemeenten op 15 juni 2001 dus een brief ontvangen die het volgende meldt : '...rekening houdend met het feit dat de middelen ontoereikend zijn, zullen de subsidies voor het project dat u hebt ingediend, verminderd worden met 15,7 percent.' Er werd dan netjes berekend welke bedragen elk zou mogen ontvangen.

In heel wat gemeenten zorgt dit vanzelfsprekend voor nogal wat commotie, omdat voor die projecten soms al investeringen zijn gebeurd of kosten zijn gemaakt. Nergens was overigens voorzien in een scenario voor wanneer de middelen niet-toereikend zouden zijn. De mogelijkheid dat de integrale subsidiëring niet zou gebeuren, is nooit onder de aandacht gebracht bij de gemeenten. Deze hebben nu dus het gevoel dat ze bij een mooi initiatief van de overheid, waarvoor middelen in het vooruitzicht waren gesteld, nu toch zullen opdraaien voor een niet-onaardig deel van de kosten. Dit komt hard aan. De vraag rijst ook of dit zelfs maar kan, de middelen zo eenzijdig terugschroeven. Het werd niet aangekondigd op het ogenblik dat de mensen geënthousiasmeerd werden, dat men hen het project liet onderschrijven, toen ze de samenwerkingsverbanden hebben afgesloten en de contracten al ondertekenden met de betrokkenen.

Dat is de essentie van mijn vraag : hoe denkt u dit contract alsnog na te leven en dus de integrale uitvoering van alle projecten toe te staan ? Ik heb daar wel nogal wat problemen mee, maar ofwel kondigt u in de toekomst zo iets aan ofwel wordt het uitvoering op basis van het 'eerst zaait, eerst maait'-principe, zoals u binnen het decreet Lokaal Cultuurbeleid hebt vooropgesteld. Dan wordt een

project niet aanvaard voor dat bepaald jaar indien de middelen niet toereikend zijn om het aantal aanvragen te dekken.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw Van Hecke, collega's, op de begroting 2001 van Bloso werd op basisallocatie 46.14 bij de ontvangsten een bijzondere dotatie van 100 miljoen frank ingeschreven ten behoeve van de jeugdsport. Aan uitgavenzijde is deze bijzondere dotatie ingeschreven op basisallocatie 41.12, als bijzondere subsidie Jeugdsport voor gemeentelijke sportdiensten.

In het reglement met betrekking tot het contract Jeugdsport 2001, mee opgemaakt door de vertegenwoordigers van de gemeenten, de provincies, het VSF, de Bond voor Lichamelijke Opvoeding en de Stichting Vlaamse Schoolsport en op 18 december overgemaakt aan de colleges van burgemeesters en schepenen, is er sprake van een projectsubsidiëring waarvoor een minimum- en maximumbedrag is vastgelegd naar rato van de grootte van de gemeente. Dit bedrag beloopt zo minimum 1,5 miljoen frank of maximum 2 miljoen frank voor de grote steden, met meer dan 100.000 inwoners ; minimum 750.000 en maximum 1,2 miljoen frank voor gemeenten met 50.000 tot 100.000 inwoners ; minimum 500.000 en maximum 800.000 frank voor gemeenten met ten minste 20.000 en ten hoogste 50.000 inwoners en ten slotte minimum 250.000 en maximum 400.000 frank voor gemeenten met minder dan 20.000 inwoners.

Mevrouw Van Hecke, 225 gemeenten hebben inderdaad in 2001 een dossier ingediend. Daarvan werden er 222 goedgekeurd. Deze waren ook tijdig ingediend. Dit betekent dat 1.112 van de 1.159 ingediende projecten zijn goedgekeurd. De kostprijs hiervoor werd berekend op 191.509.432 frank. Na onderzoek van deze dossiers bleek dat in het kader van deze projecten voor 165.811.865 frank aan ingediende kosten konden worden aanvaard. Indien aan alle goedgekeurde projecten een maximumsubsidie wordt toegekend, zoals in het contract was voorzien, dan bedraagt het totaal te subsidiëren bedrag 118.207.807 frank. We moeten dus met dit bedrag rekening houden. Aangezien de bijzondere dotatie voor deze actie 100 miljoen frank beliep, was het bijgevolg nodig een correctiefactor toe te passen. Ik kan voor de geïnteresseerden een uitgebreide berekening voorleggen, maar ik neem aan dat iedereen begrijpt dat we van 118 naar 100 miljoen frank moesten komen en dat impliceert een correctiefactor van 15,17 percent op basis van de regel van drie.

Anciaux

Naar aanleiding daarvan werden alle subsidiedossiers in die zin aangepast en werd dit aan de gemeenten meegedeeld eind juni 2001. Wel kregen alle gemeenten de garantie dat ze minstens het minimumbedrag zullen ontvangen. Zo werd hen een bedrag toegekend, zoals door de raad van bestuur van Bloso op 16 mei 2001 is goedgekeurd, dat zich situeert tussen het minimum en maximum-voorgestelde bedrag.

De uitvoeringstermijn van de projecten door de gemeenten loopt van 1 juli 2001 tot 30 juni 2002. Bovendien werd in juli 2001 al een voorschot van 50 percent uitbetaald door Bloso. Daarom vind ik het niet correct te stellen dat de gemeenten nu al kosten zouden hebben gemaakt die ze moeten 'bijpassen'. Bij voorbaat is eigenlijk al 50 percent subsidie toegekend voor een project dat loopt tot 30 juni 2002. De toepassing van de correctiefactor werd gehanteerd om aan zo veel mogelijk gemeenten de kans te bieden aan het project 'Contract Jeugdsport 2001' mee te werken en een samenwerking tussen gemeente, school en club op te starten. Hier is dus zeker geen sprake van het principe 'wie eerst zaait, eerst maait', maar werden wel zo veel mogelijk gemeenten toegelaten.

Ten slotte, voorafgaandelijk werd tijdens infosessies voor alle gemeentelijke sportdiensten en gemeentelijke sportschepenen een toelichting gegeven over deze subsidieberekening. Ik begrijp deels de kritiek, maar vind anderzijds wel dat initieel duidelijk is gezegd dat het bedrag zich zou situeren tussen het minimum en het maximum en daar ligt het uiteindelijk ook niet onder.

Minister Bert Anciaux : Dat is juist. Op die wijze werden alle subsidiedossiers aangepast. Dit werd eind juni 2001 meegedeeld aan de gemeenten. Aan alle gemeenten wordt wel gegarandeerd dat ze minstens het minimaal voorziene bedrag ontvangen. Zo wordt hen een bedrag toegekend dat tussen het minimaal en het maximaal voorgestelde bedrag ligt. De raad van bestuur van Bloso keurde dit goed op 16 mei 2001.

De uitvoering van de projecten door de gemeenten loopt van 1 juli 2001 tot 30 juni 2002. Bovendien betaalde Bloso in juli 2001 reeds een voorschot uit van 50 percent. In dat opzicht vind ik het niet helemaal correct te stellen dat de gemeenten nu reeds kosten hebben gemaakt die ze alweer zouden moeten bijpassen. Er is op voorhand een voorschot van 50 percent toegekend voor een project dat loopt tot 30 juni 2002. De toepassing van de correctiefac-

tor werd gehanteerd om zoveel mogelijk gemeenten de kans te geven om mee te werken aan het project Contract Jeugdsport 2001 en een samenwerking tussen gemeente, school en club op te starten. Hier werd dus niet het principe gehanteerd dat wie eerst komt eerst maait, maar werden zoveel mogelijk gemeenten toegelaten. Ten slotte werd voorafgaandelijk, tijdens infosessies waarop alle gemeentelijke sportdiensten en sportschepenen werden uitgenodigd, een toelichting gegeven over deze subsidieberekening. Ik begrijp deels de kritiek, maar vanaf het begin is de facto reeds gezegd dat het bedrag tussen het minimum en het maximum lag, en niet lager lag dan het minimum.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik moet eerlijk toegeven dat ik waarschijnlijk te slecht heb gerekend en niet had gezien dat bij de toepassing van de coëfficiënten het aangekondigde minimum wordt gerespecteerd. Dan vind ik het minder onzinnelijk dat men iedereen de mogelijkheid biedt om deel te nemen aan het project.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de bezorgdheid van onze fractie over deze sector is in deze zittingsperiode reeds herhaaldelijk gebleken, ook al zegt men dat het onze schuld is dat de sector in de kou komt te staan. De heer Stassen heeft dat zelfs al meermaals publiekelijk gezegd. Het niet-gesubsidieerd zijn van deze groep sportbeoefenaars is immers een ge-

Van Hecke

volg, zo wordt gezegd, van het feit dat een nieuw decreet op de sportfederaties de subsidiëring had beperkt tot de zuivere sportbeoefening. Wel was er de uitdrukkelijke verbintenis dat er een decretaal initiatief zou worden genomen voor de groep die uit de boot viel op basis van de sporttakkenlijst die nog moest worden gemaakt. Bij het begin van deze zittingsperiode heeft mijn fractie, die nu aan de andere zijde van de tafel zit, dit ook gedaan. Zoals u weet, heeft men echter gevraagd om dit voorstel in beraad te houden, daar er een voorstel van de beleidsmakers zou komen. Daarover gaat het nu eigenlijk.

We hebben deze problematiek al mogen aankaarten tijdens de budgetcontrole. Zoals u zich herinnert, mijnheer de minister, wees ik toen op het feit dat bij de begrotingsbesprekingen zelf het voorstel van amendement om de overgangsmaatregelen te verlengen en de subsidiëring te bestendigen tot aan de nieuwe decretale regeling, werd verworpen. De nieuwe decretale regeling zou er immers snel komen. Omdat bij de budgetcontrole deze nieuwe regeling nog geen vorm had gekregen, bent u er toen mee akkoord gegaan in middelen te voorzien om die overgangsmaatregelen te verlengen, waarvoor nog steeds onze dank.

Maar daar knelt het schoentje nu net. Volgens onze informatie hebben de extra subsidies waarin werd voorzien bij de begrotingscontrole de organisaties nog niet bereikt. Deze vraag kwam er omdat de concrete situatie moeilijk was, dus zijn de acute financiële problemen toch wel zeer groot. Dit is des te meer zo, daar in de uitvoeringsbesluiten bij het decreet dat intussen werd behandeld en goedgekeurd, pas in september 2002 is voorzien in de eerste voorschotten voor die nieuwe subsidiëring. Er valt dus nog wel een belangrijke periode te overbruggen.

Natuurlijk moeten we het er allemaal over eens zijn dat men daar belangrijke initiatieven neemt, die gesubsidieerd werden, en dat er een soort vacuüm bestaat tussen het decreet houdende de sportfederaties, waarbij ze niet meer zouden worden gesubsidieerd, en het decreet houdende de sportieve vrijetijdsbesteding, waarbij ze dat wel zouden worden. In dat vacuüm moet die werking uiteraard gegarandeerd blijven. Vandaar mijn vragen. Kan aan de sportfederaties het saldo van hun personeelssubsidies worden uitgekeerd bij de uitbetaling van het vierde voorschot van hun subsidies voor 2001? Dat was het doel van ons voorstel van amendement. Er was dit jaar voorzien in 25

miljoen frank in de sportbegroting met betrekking tot de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding, en dit omdat men dacht dat het nieuwe decreet er zou zijn. Daar dit nieuwe decreet er nog niet is en de overgangsmaatregelen dringend hun beslag moeten krijgen, rijst de vraag hoe die gaan worden uitbetaald. Dat zijn mijn vragen, vanuit mijn bekommernis dat deze sector in deze overgangperiode zou kunnen overleven en kwaliteitsvol zijn werk zou kunnen doen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, in het decreet van 13 april 1999 houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties wordt onder artikel 13 gesteld dat de sportfederaties waarvan hun sporttak niet meer voorkomt op de sporttakkenlijst niet langer werkingssubsidies ontvangen. De op dat ogenblik in dienst zijnde en gesubsidieerde personeelsleden worden verder nominatief gesubsidieerd voor een maximale periode van vijf jaar. De op basis van dit decreet berekende personeelssubsidies worden jaarlijks met 20 percent verminderd, aldus de tekst van het artikel. In 2001 is het uitbetalingspercentage dus 80 percent. De zes organisaties die hiervoor in aanmerking komen, ontvingen in 2001 4 voorschotten van 22,5 percent van de geraamde personeelssubsidie voor 2001. Het vierde voorschot werd reeds op 1 oktober 2001 betaald. Dit betekent dat reeds 90 percent van de subsidie werd uitbetaald. Het saldo volgt pas na de afrekening vóór 1 juli 2002, maar dat is altijd zo.

Mevrouw Van Hecke, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen werd op uw initiatief een amendement goedgekeurd op het decreet van 20 juni 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001. Er werd namelijk bepaald dat de degressieve vermindering met 20 percent per jaar in het artikel 13 zou worden geschrapt. Deze wijziging betekent voor de zes organisaties samen een verhoging van 2,3 miljoen frank wat de personeelssubsidie 2001 betreft. Voor alle duidelijkheid, deze som van 2,3 miljoen frank wordt betaald uit het bedrag van 25 miljoen frank dat in de Bloso-begroting werd voorzien voor de organisaties sportieve vrijetijdsbesteding en waarvoor u verwees.

De 2,3 miljoen frank, die het percentage van de personeelssubsidie aan de betrokken zes organisaties zal verhogen van 80 naar 100 percent, zal worden uitbetaald in de loop van december 2001. De rest van de 25 miljoen frank kan uiteraard in 2002 niet worden uitbetaald aan de organisaties voor

Anciaux

vrijtijdsbesteding vermits de decretale basis ontbreekt.

Het nieuwe decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor sportieve vrijtijdsbesteding biedt vanaf 2002 een definitieve oplossing.

Aangezien de organisaties voor sportieve vrijtijdsbesteding zich dienen te reorganiseren in functie van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ten vroegste in januari worden gefinaliseerd, wordt aan hen via de overgangsbepalingen voldoende tijd gegeven om hun erkenning en subsidiëring als cluster aan te vragen.

Ik zal voorschotten betalen. Indien de organisaties echter niet overgaan tot clustervorming, zal ik het bedrag terugvorderen. We willen die organisaties zeker niet nekken omdat de cluster nog niet tot stand is gebracht.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer duidelijk antwoord. De betaling van het voorschot is blijkbaar gebeurd op het moment dat ik mijn vraag indiende. Het verheugt me dat het ingediende amendement en de gevolgen daarvan, namelijk de bijkomende personeelssubsidie voor 20 percent, nog dit jaar wordt uitbetaald.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke, we hebben het probleem gezamenlijk opgelost. Dat is een goede zaak ten aanzien van die organisaties.

Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.16 uur.*
